

Cuprins

TESTE ȘI BAREME DE EVALUARE ȘI NOTARE

Testul 1	4	158
Testul 2	9	162
Testul 3	15	165
Testul 4	21	168
Testul 5	26	171
Testul 6	32	175
Testul 7	40	178
Testul 8	45	182
Testul 9	52	186
Testul 10	59	189
Testul 11	65	192
Testul 12	71	195
Testul 13	78	198
Testul 14	85	201
Testul 15	94	204
Testul 16	102	207
Testul 17	108	210
Testul 18	114	213
Testul 19	121	216
Testul 20	127	220

TESTE DE ANTRENAMENT

Descriptivul literar	134
Narativul literar	138
Narativul literar	141
Narativul literar	144
Textul nonliterar – site-ul web	147
Textul nonliterar – e-mailul	151
Textul nonliterar – recenzia de carte – blogul literar	153
Textul multimodal – logoul – banda desenată	156

Teste 1-20

- ◆ conform modelelor propuse de MEC în data de 2.11.2020
- ◆ valorifică procesele cognitive evaluate de testările PIRLS și PISA

Testul

18

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I

70 DE PUNCTE

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde cerințelor formulate.

Textul 1

Didi șade la fereastră, își scaldă fața în lumina dulce a soarelui și se gândește că ar fi bine să iasă și ea să mai vadă nițică lume, că e tânără și se prăpădește de urât în mahalaua asta pustie și murdară. [...]

Se duce până în Calea Victoriei, se plimbă o jumătate de ceas și pe urmă se întoarce. O jumătate de ceas pe Calea Victoriei face cât o jumătate de an în strada Rațiu. Tramvaiul cu cai trece prin Viting. Trebuie să aștepte cam mult, fiindcă p-aici tramvaiele trec mai rar. Așteaptă bucuoroasă. Cum a așteptat atâta vreme singură acasă, de ce n-ar aștepta acum nițel? De departe face semn vizitiului, cu poșeta, să oprească, și vizitiul oprește numaidecât. Tramvaiul e gol. Didi se așază, pe bancă, deschide punga, scoate banii și așteaptă. Conducătorul e plictisit, i-e lene și i-e somn și așteaptă și el până s-o mai aduna lume.

În dosul gării, tramvaiul se oprește. Conducătorul și vizitiul se dau jos și se pun la taifas cu chioșcarul de jurnale¹ și cu brutarul. Didi însă acuma e grăbită să ajungă cât mai curând în oraș. Așteptarea o plictisește și se gândește să-și urmeze calea pe jos. Dar i-e rușine. Mai ales că, tocmai când se muncește cu gândul acesta, bagă de seamă că s-a mai urcat cineva în vagon, un domn care stă pe platformă, fredonează, fumează și-și răsucește mustața.

Tramvaiul se urnește iar. Domnul zărește pe Didi, azvârle mucul de țigară, intră înăuntru și se așază față-n față cu dânsa, cu toate că vagonul e gol și ar putea să stea și mai departe. Fetei i-e rușine, pleacă ochii și nu îndrăznește să se uite la domnul, deși simte că el se uită mereu la ea.

Roșește, își netezește rochia, să nu i se vadă picioarele, și strânge gologanii în palmă parcă i-ar fi teamă să nu-i fure cineva.

În sfârșit, apare și conducătorul.

Ridicând ochii la conducător, Didi vede fața domnului și se aprinde și mai mult. Căci domnul e tânăr și o privește cu un zâmbet cald și stăruitor.

— Cinci! Cinci! șoptește Didi cu sfială.

— Până la Hotel de Franța?

Întrebarea conductorului o zăpăcește de tot. Se uită pe furiș la domn, vrea să se scoale în picioare și zice domol:

— Da... da... până-n Bulevard...

Pe urmă ia biletul, îl mototolește între degete, căutând să ghicească până unde o fi mergând dânsul. Și, cu coada ochiului, se uită iar la domnul care n-o slăbește de loc din ochi.

— Patru, răsună glasul domnului, dar după o scurtă șovăire se răzgândește și zice: Adică nu... dă-mi și mie de cinci!

Tramvaiul ajunge în strada Bucovinei și Didi simte mereu privirea domnului ațintită asupra ei. Acuma însă și-a mai venit în fire, ridică ochii și începe să se uite la case și la trecătorii de pe stradă. Domnul o mai măsoară o clipă, apoi deodată întreabă cu glas catifelat:

— Mergeți până-n Bulevard, domnișoară?

Didi se gândește dacă trebuie să răspundă sau nu, dar, gândindu-se, buzele-i șoptesc:

— Da...

— Și eu, adaugă repede domnul.

Urmează o tăcere. Se aude foarte deslușit tropotul calului și uruitul roatelor. Didi se uită mai bine la domnul care parcă se gândește ce să-i vorbească. Domnul e și el spilcuit, fiindcă și el se duce pe Calea Victoriei să ia aer. Are mustață castanie, frizată, pălărie tare, baston, mănuși cenușii de ață, ochi galeși, buze roșii, late, pe care e aninat un zâmbet molatec. E pudrat și a uitat să-și șteargă pudra din gene și de pe sprâncene.

— Îmi dați voie să mă recomand: Jean Vasilescu, fost funcționar.

Didi rostește ceva, fără să știe ce, iar domnul începe îndată să-i spuie că se duce să se plimbe pe Calea Victoriei, fiindcă lui nu-i place mahalaua, și numai ghinionul l-a făcut să ia casă p-aici, că a stat în Bulevard și umblă numai cu mașina, dar îi pare bine că a luat tramvaiul acuma, deoarece astfel a avut fericirea să cunoască pe cea mai drăgălașă din câte ființe a întâlnit, o fată frumoasă, cultă, manierată, modernă, cum rar se întâmplă să se găsească la noi, și simte că cu o astfel de fată s-ar putea înțelege, fiindcă are ochii plini de simpatie, de farmec, de drăgălășie...

În vreme ce Jean vorbește și Didi ascultă uluită și încântată, tramvaiul se umple încet-încet de călători. Domnul trece lângă Didi, ca să nu auză toată lumea ce-i spune. Vorbește repede, parc-ar spune ceva învățat pe dinafară. Didi aruncă și ea câte-o vorbă din când în când, ca să nu crează domnul că are de a face cu o proastă. Și e fericită. Îi place Jean. E băiat inteligent, cam obraznic, nu-i vorbă, dar și obrăznicia îl prinde. Pe urmă e serios... Parcă o fată știe de unde-i pică norocul? Dacă a plăcut-o el la întâia vedere, are s-o placă și mai mult când va cunoaște-o mai bine, când va afla că are și ea o zestre, acolo, nu mare, dar potrivită. Și atunci, poate... Cine știe?... Se uită deseori cu mândrie la ceilalți călători și-i pare rău că Jean nu vorbește mai tare, să auză toată lumea ce-i spune.

În strada Berzei însă Didi, ascultând fermecată, simte o gădilitură în nas. Strânge din dinți și din buze, închide ochii și se gândește:

— Aoleu, îmi vine să strănut... Unde mi-e batista?...

Batista era în poșetă, iar pe poșetă se așezase Jean.

Și Didi simte că gădilătura în nas se întțește. Se sperie, respiră adânc și încearcă să rămâie nemișcată. Nu izbuteste. Strâmbă din nas, își schimonosește fața, nările i se umflă și tremură. Se întoarce către Jean și caută să-și scoată poșeta cu batista de sub dânsul. [...]

— Eu ador fetele moderne... Și mai cu seamă d-ta, care ești... Te ador!

În clipa aceasta Didi nu se mai poate stăpâni și, cu o strâmbătură grozavă, strănută tocmai în fruntea domnului Jean, murmurând plină de spaimă:

— Iertați, vă rog... Iertați, vă rog...

Toată lumea din vagon întoarce ochii, zâmbind, spre Didi. Jean își scoate batista din buzunar, se șterge pe frunte și glăsuiește foarte grav:

— Mersi, domnișoară!

Apoi se scoală, iese pe platformă și de acolo se uită cu dispreț la Didi, care se ghemuiește în colț, mângâindu-și gura și nasul cu mâna, roșie ca racul de rușine...

Liviu Rebreanu, *Strănutarea*

¹ *chioșcarul de jurnale* – vânzătorul de ziare

Textul 2

Calea Victoriei este una din cele mai vechi artere ale Bucureștiului. Înainte de domnia lui Constantin Brâncoveanu, strada nu făcea parte din București, numele ei fiind Drumul Brașovului, și era formată doar din bucata dintre Cercul Militar și Piața Victoriei. Porțiunea cuprinsă între Piața Națiunilor Unite (fostă Piața Senatului) și bulevardul Regina Elisabeta era cunoscută în acea vreme sub numele de Ulița Mare spre Sărindar pentru că ducea către biserica Sărindar, aflată pe locul pe care astăzi este Cercul Militar Național.

Drumul rezultat din unirea Drumul Brașovului cu Ulița Mare spre Sărindar a fost deschis în anul 1692, de către domnitorul Țării Românești, Constantin Brâncoveanu, sub numele de Podul Mogoșoaiei. Ulița nou formată era pavată cu trunchiuri de copaci. Străzilor astfel pavate li se spunea poduri, motiv pentru care și noua cale primește denumirea de „Pod”: Podul Mogoșoaiei. Noua stradă a fost construită pentru a asigura o cale de legătură între moșia voievodului, Mogoșoaia, și palatul domnesc, amplasat în apropierea Curții Vechi.

Noua arteră devine drumul principal al capitalei, de-a lungul ei construindu-se case boierești, biserici, hanuri, hoteluri, prăvălii, magazine de lux, cafenele și instituții de stat. La începutul secolului al XVIII-lea, strada era luminată cu „șomoioage îmbibate cu păcură sau rășină”, în timpul domnitorului Grigore Ghica se pavează

cu piatră, iar în 1882 au apărut primele instalații electrice din București, în fața Palatului Regal de pe Calea Victoriei.

Deși construcțiile ridicate pe această stradă au apărut de-a lungul timpului, inegale ca mărime și cu stiluri diferite și creează un tot mai puțin fericit din punct de vedere urbanistic și arhitectonic, artera devine din ce în ce mai importantă pentru București începând din secolul al XIX-lea, când devine stradă domnească.

După ce, la 8 octombrie 1878, armata română își face intrarea triumfală în Capitală, în urma victoriei din Războiul de Independență, Podul Mogoșoaiei primește numele de Calea Victoriei, nume păstrat până în prezent.

Adaptare după <https://ro.wikipedia.org>

A. Scrie răspunsul pentru cerințele de mai jos cu privire la textele date.

1 Transcrie din textul lui Liviu Rebreanu două nume de străzi. **2 puncte**

- 2 Didi merge cu tramvaiul:
- a) pentru a ajunge la gară;
 - b) pentru a-l întâlni pe Jean;
 - c) pentru a rezolva niște probleme de familie;
 - d) pentru a scăpa de plictiseală.

Scrie litera corespunzătoare răspunsului corect: .

2 puncte

- 3** Calea Victoriei devine stradă a Bucureștiului:
- înainte de domnia lui Constantin Brâncoveanu;
 - în timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu;
 - în timpul domniei lui Grigore Ghica;
 - în timpul Războiului de Independență.

Scrie litera corespunzătoare răspunsului corect: .

2 puncte

4 Secvența „Didi șade la fereastră, își scaldă fața în lumina dulce a soarelui și se gândește că ar fi bine să iasă și ea să mai vază nițică lume, că e tânără și se prăpădește de urât în mahalaua asta pustie și murdară.” exprimă:

- bucuria personajului care contemplă un asfințit de soare;
- dorința lui Didi de a scăpa de singurătate și de a fi fericită;
- incapacitatea lui Didi de a vedea altceva decât urâtul;
- starea de boală a lui Didi.

Scrie litera corespunzătoare răspunsului corect: .

2 puncte

5 Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili corectitudinea sau incorectitudinea acestuia, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Enunțul	Corect	Inc corect
Didi îl cunoaște pe Jean pe Calea Victoriei.		
Tramvaiul cu cai este condus de un vizitiu.		
Primele instalații electrice din București apar pe Calea Victoriei.		
Unul dintre numele purtate anterior de Calea Victoriei este Podul Victoriei.		
Tramvaiul în care este Didi are stație în spatele gării.		
În vechime, Calea Victoriei nu făcea parte din București.		

6 Menționează, în câte un enunț, tiparul textual din fiecare dintre fragmentele de mai jos:

6 puncte

a) „Se duce până în Calea Victoriei, se plimbă o jumătate de ceas și pe urmă se întoarce. O jumătate de ceas pe Calea Victoriei face cât o jumătate de an în strada Rațiu.”

b) „Are mustață castanie, frizată, pălărie tare, baston, mănuși cenușii de ață, ochi galeși, buze roșii, late, pe care e aninat un zâmbet molatec. E pudrat și a uitat să-și șteargă pudra din gene și de pe sprâncene.”

7 Prezintă, în cel puțin 30 de cuvinte, o legătură care se poate stabili, la nivelul conținutului, între textul *Strănutarea* de Liviu Rebreanu și fragmentul adaptat de pe Wikipedia. **6 puncte**

8 Crezi că prima impresie contează în stabilirea unei relații de prietenie? Justifică-ți răspunsul, în 50–80 de cuvinte, valorificând textul dat. **6 puncte**

9 Asociază fragmentul cu un alt text literar studiat sau citit ca lectură suplimentară, în 50–80 de cuvinte, prezentând o asemănare și o deosebire dintre ele. **6 puncte**

B. Scrie răspunsul pentru fiecare răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos.

1 Încercuiește silaba accentuată în cuvintele „dinafară” și „zestre”. **2 puncte**

2 Fac parte din același câmp lexical toate cuvintele din seria:

- a) vagon, gară, uruit, umblă;
- b) conductorul, vizitiul, chioșcarul, brutarul;
- c) batista, strănută, nările, strâmbătură;
- d) simpatie, fericită, farmec, drăgălășenie.

Scrie litera corespunzătoare răspunsului corect: . **2 puncte**

3 Rescrie enunțul „E tânără și se prăpădește de urât în mahalaua asta pustie și murdară”, înlocuind cuvintele „tânără” și „pustie” cu câte un antonim. **4 puncte**

4 Transcrie din fragmentul următor două verbe aflate la moduri diferite, pe care le vei preciza: „a avut fericirea să cunoască pe cea mai drăgălașă din câte ființe a întâlnit, o fată frumoasă, cultă, manierată, modernă.” **6 puncte**

5 Alcătuieste un enunț asertiv în care substantivul „vizitiu” să aibă funcția sintactică de subiect și în care să existe și o construcție verbală pasivă. **6 puncte**

6 Construiește un enunț format din două propoziții în care secvența „Tramvaiul se urnește iar.” să fie regentă pentru o propoziție circumstanțială de timp. **6 puncte**

7 Completează spațiile libere din textul de mai jos, reprezentând sfatul unei persoane cunoscute în timpul unei călătorii, cu forma corectă a cuvintelor scrise între paranteze. **6 puncte**

..... (*a face*, imperativ, persoana a II-a, singular, forma negativă) rău niciodată! (*a crea*, imperativ, persoana a II-a, singular, forma afirmativă) starea de bine și oferă-le (*ceilalți*, cazul dativ) posibilitatea de a fi mai buni.

SUBIECTUL II

20 DE PUNCTE

Realizează un text descriptiv de cel puțin 100 de cuvinte, care să prezinte portretul unei persoane întâlnite într-o călătorie. În descriere, vei folosi persoana I și vei include o imagine vizuală și una auditivă.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitate – 1 punct).

Notă! Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 100 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

Bareme de evaluare și de notare

- ◆ Bareme de evaluare și de notare (Teste 1-20)
- ◆ Sugestii de rezolvare (Testul 1, Testul 5, Testul 7, Testul 8, Testul 9, Testul 19, Testul 20)

Barem de evaluare și de notare – Testul

1

- Se punctează oricare alte formulări/modalități de rezolvare corectă a cerințelor.
- Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit în barem.
- Se acordă zece puncte din oficiu. Punctajul total este de 100 de puncte. Nota finală se calculează prin împărțirea la zece a punctajului total acordat pentru lucrare.
- În cazul itemilor obiectivi, alegerea de către elev a două variante de răspuns duce la anularea rezolvării exercițiului respectiv.

SUBIECTUL I

70 DE PUNCTE

1. câte 1 punct pentru notarea sensurilor cuvintelor date (de exemplu: *tainică* – secretă, misterioasă etc.; *izvorea* – apărea, răsărea etc.) **2 x 1 punct = 2 puncte**
2. scrierea literei corespunzătoare răspunsului corect: **c**
Măsura unui vers reprezintă numărul de silabe dintr-un vers. **2 puncte**
3. scrierea literei corespunzătoare răspunsului corect: **b**
Cratima, semn de ortografie, în secvența „Ce-l văd că-n carte zice” îndeplinește, cu fiecare ocurență, același rol: marchează, de fiecare dată, căderea sunetului „î”. **2 puncte**
4. scrierea literei corespunzătoare răspunsului corect: **b** **2 puncte**
5. câte 1 punct pentru stabilirea corectitudinii/incorectitudinii fiecăruia dintre enunțuri **6 x 1 punct = 6 puncte**

Enunțul	Corect	Inc corect
Versurile „O stea din cer albastru/Trecu a ei icoană” reprezintă imagine artistică vizuală.	X	
Titlul poeziei lui Mihai Eminescu se constituie sub forma unei interogații retorice.		X
Lectura dezvoltă limbajul.	X	
Cititorii pot folosi indicii contextuale pentru a identifica sensul cuvintelor necunoscute.	X	
Citirea notelor muzicale sau a pictogramelor se bazează pe sisteme de scriere legate de vorbire.		X
Interacțiunea dintre text și cititor este modelată doar de poziționarea lui din punct de vedere cultural și social.		X